

Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR

IV. volební období
výbor pro obranu a bezpečnost
podvýbor pro vězeňství

Z Á P I S

z 9. jednání podvýboru pro vězeňství

které se konalo
dne 13.11. 2003
ve věznici Valdicích

P ř í t o m n i :

Poslanci: Karel Šplíchal, Tomáš Kladívko, Jiří Bílý, Alexander Černý

Omluveni: Vlasta Parkanová, Karel Černý, Jiří Pospíšil, Svatopluk
Karásek

Hosté:

P r o g r a m :

Poslanci na svém výjezdním zasedání navštívili věznici se zvýšenou ostrahou ve Valdicích. Přivítal je ředitel věznice pan Kocourek. V úvodním slovu řekl, že tato věznice neměla dobrou pozici – byla jedna z nejznámějších, zejména díky novinářům. To se pochopitelně odrazilo i na morálce vězňů. Nyní se vše vylepšuje, stížnosti opadly, věznice již není mediálně tak zajímavá. I přes nedostatek finančních prostředků se dá hodně udělat. Věznice má nyní 1116 vězňů z toho zaměstnaných je kolem 800 vězňů. Převážně ve sklářské výrobě – korále, ale je zde i to známé lepení pytlíků.

Rusky mluvících vězňů je zde 116 a převážně se jedná o Ukrajince. Monitoruje se jim korespondence, samozřejmě by se rádi organizovali, a proto jsou rozdělováni – i v pokojích jsou nanejvýše 2 rusky mluvící vězni. Zkoušeli se domlouvat např. v ordinaci, ale tam jsou nyní voděni po pokojích, takže neuspěli. Nyní se sdružují v práci – proto také většina z nich začala pracovat. Problémem jsou – jako i jinde – rajóny. Tuto práci považují za podřadnou a nechtějí ji vykonávat. Za to pak dostávají kázeňské tresty.

Pan ředitel dále informoval, že ve věznici zavedl celkem 4 diferenciační skupiny. Nejhorší je 4. skupina. V 1. skupině má vězeň nárok na návštěvu bez přítomnosti dozorce, a to už je velká motivace.

Na druhou stranu lze na návrh ředitele věznice převést vězně z věznice s ostrahou do režimu věznice se zvýšenou ostrahou. Je to možné i opačně – pokud se vězeň dobře chová, nemá kázeňské tresty, může se dostat i do věznice s dozorem.

Na dotaz, jaké jiné národnosti jsou ještě ve vězení, odpověděl pan ředitel, že je zde 1 Alžírán – muslim (žádá o jeho převezení kvůli víře – nejsou tu na to zařízení), a dále jsou tu Číňani.

Pan poslanec Šplíchal se otázal na sestavu vězňů ve věznici.

Pan ředitel sdělil, že tato věznice je koncipována na problémovější vězně. Všichni, kteří dostali doživotní trest, začínají si ho odpykávat ve zdejší věznici. Doživotní vězni jsou přísně izolováni od ostatních. I u těchto vězňů existují 3 diferenciační skupiny. Každý z nich nastupuje do 3. skupiny a je v ní nejméně 5 let. Pokud se chová dobře, přechází do tzv. 2. skupiny. Zde zůstává nejméně 10 let. Tato skupina se vyskytuje ve zdejší věznici a na Mírově. 1. skupina, do které doživotně odsouzení vězni nastupují na 5 let, je vlastně taková výstupní. Tato skupina je pouze na Mírově. Doživotně odsouzený vězeň může totiž požádat po 20. letech soud o změnu a může se dostat ven. Doživotně odsouzení jsou zcela izolováni – pouze na společenské místnosti se mohou potkat s druhým vězněm, který je jim vychovatelem „přidělen“. Pan ředitel se domnívá, že vězni by aspoň do práce měli chodit společně s ostatními. Doposud pracuje každý sám, nanejvýše 2 v pracovní místnosti (lepení obálek).

Pan ředitel, na dotaz ohledně mediálně známých vězňů (Kájínek, Vinklbauer), ukázal poslancům na maketu věznice první útěk (nezdařený) Kájínka z této věznice. Rovněž také informoval o bezpečnostních opatřeních převozu Kájínka k soudu, a tím pádem o zabezpečení celé věznice.

Na dotaz ohledně akce Alkatraz se pan ředitel vyjádřil, že zde žádné nepokoje ruský mluvících vězňů nebyly zaznamenány.

Poté si poslanci za doprovodu pana ředitele prohlédli pavilon doživotně odsouzených – zabezpečení cel, kulturní místnosti, místnosti pro tělesná cvičení, knihovnu, návštěvní místnost i prostory, kam chodí ven. Zároveň poslanci krátce pohovořili s odsouzeným Kájínkem. Poté se rozloučili a poděkovali panu řediteli za velmi zajímavé informace.

ověřil: PhDr. Karel Šplíchal
předseda podvýboru vězeňství

Zapsala: Vašáková